



OPUS CHRISTI SALVATORIS MUNDI

MISJONARZE SŁUDZY UBOGICH

O wychowanie do braterstwa

Módlmy się, aby wszystkie osoby, które doświadczają dyskryminacji i prześladowań na tle religijnym, znalazły w społeczeństwach, w których żyją, uznanie własnych praw i godności, która rodzi się z bycia braćmi.

(Intencja powierzona przez Ojca Świętego Światowej Sieci modlitwy za Papieża)

Blask prawdy Katechizm Kościoła Katolickiego

ARTYKUŁ PIERWSZY

"WIERZĘ W BOGA OJCA WSZECHMOGĄCEGO, STWORZYCIELA NIEBA I ZIEMI"

OJCIEC

I. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego

232. Chrześcijanie są chrzczeni "w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego" (Mt 28, 19). Najpierw odpowiadają "Wierzę" na trzykrotne pytanie, które wymaga od nich wyznania wiary w Ojca, Syna i Ducha Świętego. „Fides omnium christianorum in Trinitate consistit” - "Wiara wszystkich chrześcijan opiera się na Trojcy Świętej".

233 Chrześcijanie są chrzczeni "w imię" - a nie "w imiona" - Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ponieważ jest tylko jeden Bog, Ojciec wszechmogący, i Jego jedyny Syn, i Duch Święty: Trojca Święta.

234 Tajemnica Trojcy Świętej stanowi centrum wiary i życia chrześcijańskiego. Jest tajemnicą Boga w sobie samym, a więc źródłem wszystkich innych tajemnic wiary oraz światłem, które je oświeca. Tajemnica ta jest najbardziej podstawowym i istotnym nauczaniem w "hierarchii prawd wiary". "Cała historia zbawienia nie jest niczym innym, jak historią drogi i środków, przez które prawdziwy i jedyny Bog, Ojciec, Syn i Duch Święty, objawia się, pojednuje i jednoczy ze sobą ludzi, którzy odwracają się od grzechu".

235 W niniejszym paragrafie zostanie krótko wyłożone, w jaki sposób została objawiona tajemnica Trojcy Świętej (II), jak Kościół sformułował naukę wiary o tej tajemnicy (III), i w końcu, jak przez Boskie posłania Syna i Ducha Świętego Bog Ojciec spełnia "zamysł życzliwości" stworzenia, odkupienia i uświęcenia (IV).

236 Ojcowie Kościoła rozróżniają Teologię (Theologia) i Ekonomię (Oikonomia), określając pierwszym pojęciem tajemnicę wewnętrznego życia Boga-Trojcy, a drugim wszystkie dzieła Boże, przez które On się objawia i udziela swego życia. Przez Ekonomię objawiła się nam Teologia; i na odwrot, Teologia



wyjaśnia całą Ekonomię. Dzieła Boga objawiają, kim On jest w sobie samym; i na odwrot – tajemnica Jego wewnętrznego Bytu oświeca rozumienie wszystkich Jego dzieł. Analogicznie jest również między osobami ludzkimi. Osoba ukazuje się w swoim działaniu, a im lepiej znamy osobę, tym lepiej rozumiemy jej działanie.

237 Trojca jest tajemnicą wiary w sensie ścisłym, jedną z "ukrytych tajemnic Boga, które nie mogą być poznane, jeśli nie są objawione przez Boga". Oczywiście, Bog zostawił ślady swego trynitarnego bytu w swoim dziele stworzenia i w swoim Objawieniu w Starym Testamencie. Wewnętrzność Jego Bytu jako Trojcy Świętej stanowi tajemnicę niedostępną dla samego rozumu, a nawet dla wiary Izraela przed wcieleniem Syna Bożego i posłaniem Ducha Świętego.

Wiadomości, nad którymi warto się zastanowić

KONGREGACJA DOKTRYNY WIARY

INSTRUKCJA

DONUM VERITATIS

O POWOŁANIU TEOLOGA W KOŚCIELE

WPROWADZENIE

1. Prawda, która wyzwala, jest darem Jezusa Chrystusa (por. J 8, 32). Dążenie do poznania prawdy zostało wpisane w naturę człowieka, podczas gdy brak wiedzy go zniewala. Człowiek bowiem nie może być naprawdę wolny, jeśli nie otrzyma światła co do podstawowych zagadnień swojego istnienia, zwłaszcza tych, które dotyczą jego pochodzenia i przeznaczenia. Staje się wolny, gdy Bog ożarowuje mu swoją przyjaźń, według słów Pana: "Już nie nazywam was sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego" (J 15, 15). Wyzwolenie z alienacji grzechu i śmierci następuje wówczas, gdy Chrystus, który jest Prawdą, stanie się do niego "Drogą" (por. J 14, 6).

W wierze chrześcijańskiej poznanie i życie, prawda i istnienie są wewnętrznie ze sobą powiązane. Oczywiście, prawda przekazana w Objawieniu Bożym przekracza zdolności poznawcze człowieka, nie jest ona jednak sprzeczna z ludzkim rozumem. Raczej przenika go, podnosi i odwołuje się do odpowiedzialności każdego (por. 1 P 3, 5). Dlatego od zarania Kościoła "nakaz nauczania" (Rz 6, 17) wiązał się z Chrztem, stanowiącym wprowadzenie w misterium Chrystusa. Kościół nie może zrezygnować z posługi, jaką spełnia teologia, czyli nauka, którą znamionuje przeniknięte wiarą dążenie do zrozumienia wiary.

W każdej epoce teologia odgrywa ważną rolę w realizowaniu przez Kościół planu Boga, który chce, "by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy" (1 Tm 2, 4). Jednak jej znaczenie wzrasta jeszcze bardziej w czasach duchowych i kulturowych wstrząsów, nawet jeżeli jest ona wystawiona na niebezpieczeństwo, musi bowiem dokładać wszelkich starań, by "trwać" w prawdzie (por. J 8, 31), zdając sobie równocześnie sprawę z nowych problemów, przed którymi staje ludzki umysł. W naszym wieku, zwłaszcza w okresie przygotowań do Soboru Watykańskiego II i podczas jego trwania, teologia wniosła swój wielki wkład w głębsze "zrozumienie rzeczy i słów przekazanych"(1), lecz także przeżyła i nadal przeżywa chwile kryzysu i napięcia.

Dlatego Kongregacja Nauki Wiary uznała za rzecz wskazaną skierowanie do Biskupów Kościoła katolickiego, a za ich pośrednictwem do teologów niniejszej Instrukcji, której celem jest wyjaśnienie misji teologii w Kościele. Po rozważeniu prawdy jako daru

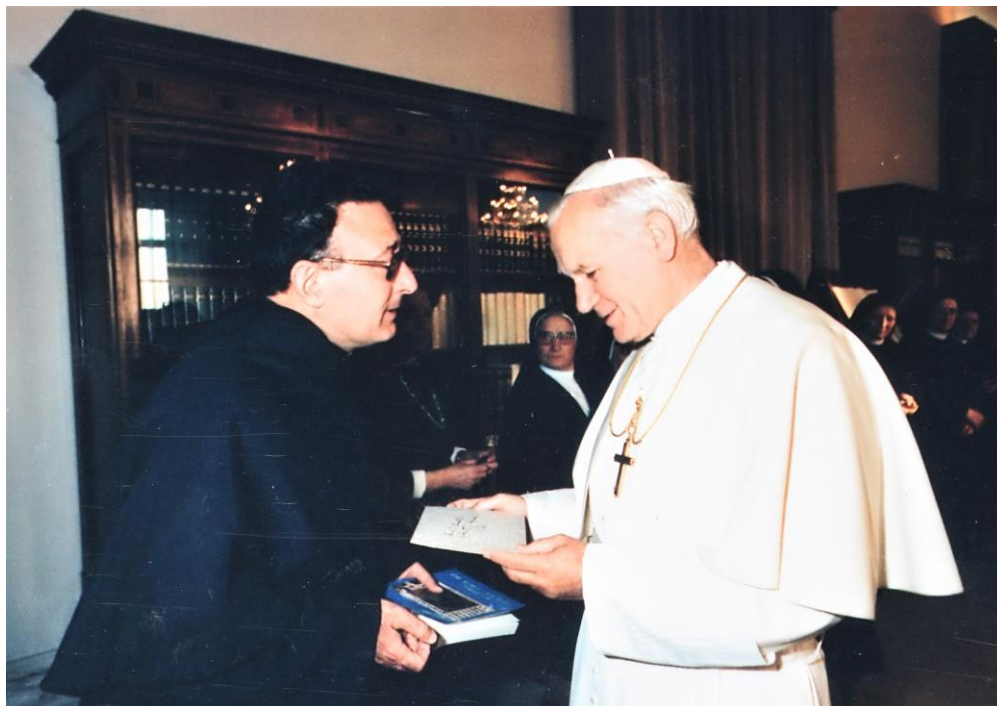
Boga dla swojego ludu (I), przedstawia ona zadanie teologów (II), następnie omawia szczególną misję Pasterzy (III), a część ostatnia ukazuje właściwą relację między nimi (IV). Ma ona w ten sposób służyć rozwojowi poznania prawdy (por. Kol 1, 10) wiodącej nas ku wolności, dla której Chrystus umarł i zmartwychwstał (por. Ga 5, 1).

(Ciąg dalszy nastąpi)

W świetle naszego charyzmatu

ZIARNO CHARYZMATU

Tekst opublikowany w roku 1996 z okazji dziesięciolecia istnienia Misjonarzy Sług Ubogich



pod redakcją Francesco Piniego

Rodzi się nowy Ruch: osobliwość nazwy

(...) Coś kazało mi zastanawiać się nad nazwą „Słudzy”, tak trudną do przyjęcia. Stawiałem sobie pytanie: „Słudzy czy... przyjaciele? Słudzy czy... bracia?” A odpowiedź znalazłem po prostu u o. Giovanniego, kiedy pewnego dnia stwierdził on z naciskiem, opierając się na swoim wieloletnim doświadczeniu wśród najbardziej potrzebujących, że wobec ubogiego powinniśmy przyjmować właśnie postawę sługi, ponieważ tylko w ten sposób można wynieść go do należącego mu poziomowi brata i przyjaciela.

To właśnie zrobił Chrystus!

Nazwał On swoich uczniów przyjaciółmi, ale obmył im nogi.

Odwrotna droga to przychodzenie do ubogich tak jak to czyni pan, traktując ich jak podwładnych lub, co gorsza, jak służących.

Logo Ruchu, przedstawiające Indianina, któremu Sługa Ubogich umywa nogi w geście miłości, czyni jeszcze słodszy wydźwięk słów przez odwołanie się do gestu Chrystusa, Mistrza, który obmywa nogi swoim uczniom w wieczor Ostatniej Wieczerzy, kiedy to „umiłowawszy swoich na świecie do końca ich umiłowal” (J 13,1).

Jest to klucz do zrozumienia „szaleństwa” wiązania się ślubem jako sługa, ale nie króla lub możnego tego świata, ale najuboższych jako realnego „wcielenia” Chrystusa Ubogiego.

(ciąg dalszy nastąpi)

Wiadomości z naszych domów

Misjonarki Sługi Ubogich Misja

Wspólnota w Huacahuasi

Od kilku lat nasza wspólnota w Rumichaca-Urubamba planowała odwiedzić należącą do parafii wioskę Huacahuasi.

Ostatnio zapytałyśmy proboszcza, do jakiej wioski sugerowałby nam pojechać, a on bez wahania odpowiedział: Huacahuasi. Z tej wioski pochodzi nowy kapłan wyświęcony w Cuzco. Niemal od razu nadarzyła się okazja udania się do wioski, ponieważ o. Apolinary, nowy proboszcz, miał odprawić pierwszą mszę dla swoich tamtejszych parafian. Dzięki Bogu udało nam się zorganizować samochód z kierowcą i przysłano nam także pyszne chleby upieczone przez nasze siostry z Cuzco, abyśmy zawiozły je w prezencie dla wioski.

Przed wyjazdem spojrzaliśmy na mapę, żeby zobaczyć, gdzie znajduje się wioska i CO ZA NIESPODZIANKA!: leży ona dokładnie na drodze do naszego domu, przechodzącej przez wzgórze, na którym leży do połowy stopiony śnieg i na które codziennie patrzymy.

Huacahuasi jest położona na wysokości 3.800 metrow nad poziomem morza.

Wyruszyliśmy o 7:00 rano, podróż trwała dwie godziny, po drodze, która nieustannie się wznosiła. Większość trasy to droga polna i to dość wąska.

Kiedy dojechaliśmy rodzina o. Apolinarego przyjęła nas i dzięki nim zaskarbiłyśmy sobie od razu ogólne zaufanie. Miejscowość ma bardzo surowy, pustynny klimat, który pozwala mieszkańcom na uprawę jedynie różnych bulw takich jak ziemniaki, szczawik bulwiasty czy olluco.

Widziałyśmy także na polach liczne stada alpaki i owiec. Przecinająca wioskę rzeka o



przejrzystej wodzie dostarcza małych ryb (woda w rzece pochodzi z topniejącego śniegu).

Ludność ubiera się w charakterystyczną, samodzielnie wykonywaną z wełny własnych alpaki odzież; sprzedaż odzieży jest dla niej także dodatkowym źródłem dochodu. Przy wjeździe do wioski znajduje się niewielka kapliczka zbudowana z „adobes” (cegła wytwarzanych z błota i słomy). Na pierwszej Mszy świętej o. Apolinarego był tłum; wszystko odbywało się w języku kechua. Po błogosławieństwie wyszliśmy, aby rozdać czekoladę i pyszny chleb. Podczas gdy ludzie raczyli się poczęstunkiem, proboszcz przedstawił nas obecnym, aby przyjęto nas, gdy wrócimy, by przygotowywać mieszkańców do sakramentów; bardzo się z tego ucieszyli. Następnie zdaliśmy sobie sprawę, że gdzieś zniknęły dzieci, a jeden z rodziców powiedział nam, że poszły do szkoły. Wzięliśmy zatem czekoladę i kilka pozostałych chlebów, ale BOG ZESŁAŁ NAM PEWNEGO ŚWIĘTEGO JOZEFA, KTORY PODAROWAŁ NAM 100 CHLEBOW HUARO (rodzaj pieczywa wytwarzanego w tamtych stronach). Zaniosłyśmy także jogurt wyprodukowany w *Miasteczku Chłopców*. Tak im smakował, że domagali się jeszcze. Dzięki Bogu czekolady starczyło dla wszystkich. Podczas gdy dzieci częstowały się i zjadały chleb, o. Apolinary skorzystał z okazji, by powiedzieć im, że uczył się w tutejszej szkole do piątej klasy, a także zadawał im pytania o to, co chcieliby robić w przyszłości. Dodawał im odwagi. Dzieci z uwagą go obserwowały. Wygłosił do nich krótką katechezę, a potem się pożegnaliśmy.



swoimi i w nich zamieszkać. Jak niewinne są dusze tych dzieci!

Dwanaścioro dzieci przystąpiło do Najświętszego Sakramentu.

Prosimy Najświętszą Dziewicę Maryję, by obdarzyła je czystym sercem, a przede wszystkim, żeby były dobrymi dziećmi Boga.

Po tym świadectwie (które napełniło nas entuzjazmem) poczęstowano nas pysznym jedzeniem (mięso alpaki z chuno, ziemniaki, smażona ryba). Potem wyruszyliśmy w drogę powrotną.

Naszym pragnieniem jest wrócić, by wzmocnić ich wiarę. Od tego momentu patrzymy na wzgórce przed naszym domem innymi oczami, ponieważ teraz wiemy, że za nim mieszkają ludzie z miejscowości Huacahuasi. Za nich zanosimy nasze modlitwy.

Ilo

W grudniu przeżywaliśmy przystępowanie do sakramentów naszych dzieci z misji „24 PAŹDZIERNIKA” i „BOCA DE SAPO”. Po solidnym przygotowaniu dostąpiły one pierwszego spotkania z Jezusem w Eucharystii.



Był to dla nich bardzo szczególny dzień, bardzo go przeżywały, były szczęśliwe, wszystkie ubrane na biało. Msza święta i cała uroczystość odbywały się w atmosferze święta, w czasie którego Jezus przyszedł w swoim Ciele i w swojej Krwi do ich serc, aby uczynić je

Ważne daty w miesiącu styczniu 2022 roku:

10 stycznia: Młodzieńcy odbywający formację w Domu w Ajofrin (w prowincji Toledo, w Hiszpanii) wracają po przerwie świątecznej do studiów filozoficznych i teologicznych.

10 stycznia: Pierwsze wirtualne spotkanie modlitewne (na platformie zoom) grup wsparcia i wszystkich przyjaciół Misjonarzy Sług Ubogich o godzinie 21:00.

28 stycznia: Czuwanie misyjne w klasztorze Mniszek Benedyktynek od Najświętszego Sakramentu w Mediolanie (przy via Bellotti), któremu przewodniczył będzie o. Walter MSP.

Obóz 2022

Dla młodzieży męskiej (do 25 roku życia)

od 17 do 30 lipca w Domu Formacyjnym w Ajofrin (w prowincji Toledo, w Hiszpanii).

Termin przyjmowania zgłoszeń: 30 kwietnia 2022

Dla rodzin

od 1 do 7 sierpnia w Arta Terme (w prowincji Udine, we Włoszech)

zaświadczenia Covid .Termin przyjmowania zgłoszeń: 31 marca 2022

Więcej informacji:

e-mail: missionaricuzco@gmail.com

web: www.msptm.com



Zadanie misyjne miesiąca:

Na początku tego nowego roku ofiaruję moje modlitwy i moje dobre uczynki, aby w sercach młodych rozgorzał na nowo entuzjizm misyjny i by mieli oni odwagę zaryzykować w służbie najuboższym.

Spróbuję także zorganizować wraz z Misjonarzami Sługami Ubogich jakieś spotkanie misyjne w ciągu 2022 roku, aby podtrzymywać atmosferę misyjną, którą pragnę szerzyć.